

ऋक्षवत्तं गिरिश्रेष्ठमध्यास्ते नर्मदां पिवन् ।
 सर्वर्क्षाणामधिपतिर्धूम्रो नमिष यूथपः ॥ १० ॥
 यवीयानस्य तु भ्राता पश्यैनं पर्वतोपमं ।
 भ्रात्रा समानं व्रूषेण विशिष्टं तु पराक्रमे ॥ ११ ॥
 उभावेतौ मरुत्वीर्यौ बालिनौ कामव्रूषिणौ ।
 वानरौ युद्धकुशलौ मरुत् कर्म करिष्यतः ॥ १२ ॥
 एताभ्यां सुमरुत् कर्म कृतं शक्रस्य वै पुरा ।
 युध्यतः सह देवेन्द्रैः संग्रामे तारकामये ॥ १३ ॥
 देवासुरे जाम्बवतासुराश्च बहवो रुताः ।
 आरुक्ष्य पर्वताग्राणि क्षिपन्ति विपुलाः शिलाः ॥ १४ ॥
 वृक्षांश्च विविधाकारान् न मृत्योरुद्धिज्जन्ति च ।
 राक्षसानां च सदृशाः पिशाचानां च सैनिकाः ॥ १५ ॥
 अनीकाग्रेषु तिष्ठन्ति बलिनो भीमविक्रमाः ।
 एताभ्यां निरुता वीरा बहवः कामव्रूषिणः ॥ १६ ॥
 यस्मान्न परमं भूतं वानरेष्विह विद्यते ।
 यं तेनमभिसंरब्धं प्लवमानमवस्थितं ॥ १७ ॥
 प्रेक्षन्ते वानराः सर्वे सालतालशिलायुधाः ।
 एष कोटिसहस्रेण दूरीणां परिवारितः ॥ १८ ॥
 बलेन बलसंपन्नो नाम्ना पद्म इति स्मृतः ।
 यमेनमम्बुदाकारं गर्जन्तमिव तोयदं ॥ १९ ॥